

תהלים

קיב

גם זה המזמור נאמר בא"ב, בכל פסוק שני אותיות ובשני אחרונים שלש, ומספר על מדות טובות שיבור לו אדם והיאך יתן צדקה ושכרו שלא יצטרך לבריות:

א הַלְלוּיָהּ | אֲשֶׁר־אֵישׁ יֵרָא אֶת־יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: ב גִּבּוֹר בְּאֶרֶץ יְהוָה זָרְעוּ דוֹר
 יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ: ג הַזֶּן־וְעָשָׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עִמָּדַת לְעַד: ד זָרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לַיִּשְׂרָאֵל חֲנוּן
 וְרַחוּם וְצַדִּיק: ה טוֹב־אֵישׁ חֲנוּן וּמְלוּה יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: ו פִּי־לְעוֹלָם לֹא־יִמוּט לְזִכֹּר
 עוֹלָם יְהוָה צַדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִרְא נֶכּוֹן לְבֹ בַטַּח בַּיהוָה: ח סְמוּךְ לְבֹ לֹא יִרְא
 עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: ט פֶּזֶר | נִתֵּן לְאֲבִיוֹנִים צִדְקָתוֹ עִמָּדַת לְעַד קָרְנוֹ תָרוּם בְּכָבוֹד:
 י רִשָׁע יִרְאֶה | וְכַעַס שִׁנּוּי יַחֲרֵק וְנַמְס תְּאֵוֹת רִשְׁעִים תֵּאבֵד:

קיג

בו יסופר נפלאות מציאת מצרים:

א הַלְלוּיָהּ | הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 ג מִמְזֶרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה: ד רֵם עַל־פְּלִגּוֹיִם | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם בְּבוֹדוֹ:
 ה מִי בַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְגִבֵּהִי לְשֵׁבֶת: ו הַמְשַׁפִּילִי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרֶץ: ז מְקִימִי מֵעַפְרָ
 דָּל מְאֻשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבִי עַם־נְדִיבִים עַם נְדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבִי | עֲקַרְתַּת הַפִּית
 אִם־הַפְּנִים שְׂמָחָה הַלְלוּיָהּ:

אגרות קודש

בי"ה, א' כסלו, תשי"ב

ברוקלין.

האברך לוי שי

שלום וברכה!

מאשרים קבלת מכתבו מכ"ח מ"ח, בו כותב אודות השינוי לטובה באיזה מהענינים שכתב
 אודותם.

ויהי רצון שגם בשאר הענינים יבשר טוב.

ומובן וגם פשוט שכיון שהוא בן ישיבה שעליו להוסיף עוד יותר בלימוד התורה בהתמדה
 ושקידה והידור בקיום מצותי שעי"ז יתוסף עוד בברכות השי"ת בהמצטרך.

כיון שמזכיר שנוהג אביו מנהג טוב להפריש לצדקה בויברך דוד, אשר יסודו בכתבי האריז"ל
 ובכ"מ, בטח ימשיך במנהג טוב האמור גם עתה, שגם זה נכלל בהפרשה לצדקה לפני התפלה, שעיקר
 ענינה זוהי שמו"ע (וכמבואר בהקדמת רבנו הזקן לסידורו), אלא שיש לומר להוסיף על האמור גם לפני
 התחלת כל התפלה. וק"ל.

בברכה לבשו"ט בכל האמור,

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

מזכיר